

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](#)

cognoveris, quid Spirenses advocati consulant & quæ Domitii sit sententia, De vobis omnibus sic statuo, ut te & omnibus vobis amicis meis, qui pauci estis, quod salvis vobis perire & perdi nequeam. Vale, mi Domine Comptester. Norhemii, 27. Maii.

Joan. Sturmius, Rector.

LXII.

Eidem.

EX Giphanio intelliges, quantum cupiam, Talmam à me citari, idque ex confilio amicorum : Rogo te, ut gratificeris consilio amicorum & huic necessitate meæ. Ad Gamahulium scripsi de rationibus Gallicanis, cum eoram adessest Giphanius, ex illis literis & ex Gyphanio intelliges, quæ mea sit voluntas & quæ justa ratio. Multa & magna posui, sed tamen non omnia, utinam hæc ipsa satisfacerent surdis & omni sensu defitutis hominibus. Non solum scriptis contractibus, sed etiam vivis testibus probare possum, quæ enumeraui & ostenderem omnibus hominibus, quanta sit calamitas mea propter Gallorum ingratitudinem. Barbara illorum memoria me cogit Ciceronianum esse desinere. Delibera quæso cum Gamutio. Peterem à te & à Gamutio, ut simul ad me veniretis, si id petere possem propter utriusque vestrum erga me merita. Quam iniquum est Octavianus decreuisse mihi quinque millia coronatorum : altera quinque millia, si mihi solvenda sint, ut rationibus demonstrem, nec me vocant ad rationes. Princeps Condianus consistorium constituit in Monte Pessulano omnium controversiarum, neque tamen id consistorium ad rationes reddendas : & officium, quod ipsi negligunt, ego suscipiam, & ab ipso Consistorio petam, ut Bernam mittant, qui rationes meas cognoscant. Puto etiam, me obtinere à Bernatibus posse & à reliquis civitatibus Helvetiorum, ut ipsi idem petant, quod ego, & justo & certo arbitrio de re tota decernatur. Vale & diligenter considera, quæ Gamutio scripsi. Norhemii, Cal. Apr. Ao. 82.

Joan. Sturmius, R. & Præpos.

LXIII.

Eidem Tuppio.

MI Doctor Tuppi, mi amice & compater: ante multos dies vocatus sum à Mittelhuso & duabus aliis senatoribus, Venissem quidem libenter, si per

per hemicraniam & punctiones atque dolores utriusque oculi potuissem. Hoc vesperi rursus vocatus sum ab eodem equite. Hemicrania quidem molesta amplius non est : sed oculorum dolor, ut medici vocant, punctionis per intervalla quotidie reddit. Quid tu suades? equitare non possum propter herniam. Vehiculi agitationem metuo, & vertigo impedit, peditem me ad vos venire. Significarunt isti delecti, ut si per valetudinem venire non queam, per procuratorem agam aliquem, id quod facere constitui: & jam Grylio per literas commendavi, ut pro me adsit. Rogo te, adsis illi consilio, utut excusatus videar, ne videar contumax, & Grylius pro me benè respondeat. Quale, mi Comptater, putas esse album meorum amicorum, scribe saltem aliquid ad me, ut sentiam me abs te amari. Vis scire, quo sim animo? video, audio, spero. Omnia ista recte. Unum non recte, quod doleam, non licere ulcisci. In quo tamen etiam me consolor. Stultum est, etiam si posses, ulciscendo meum jus vindicare. Sit DEUS vindex suorum, & sui precentur: remitte nobis debita nostra, sicut & nos remittimus . . Istud quidem verè & ex animo scribo; sed tamen cupio me aliquo talitro ulcisci posse. Has ego puto esse non impias vindicias. Vale cum uxore optima Matrona & de me benè merita propter matrimonium meum: & cum liberis tuis suavissimis. Northemii, 17. Novembr. Ao. 81.

Joan. Sturmius, hodiè Rector.

LXIV.

Milhemio.

Commendavi Dno. à Watveil causam meam pecuniariam Gallicanam, quā tametsi turpe ducam defendere, tamen necessitas me cogit, ut mihi non desim. Nam & pecuniam amitterem, quod parum esset, & limul existimationem meam proderem, quam maximi facio: tum etiam causam religionis & ecclesiarum defererem, quod nefarium facinus esse duco. Si hæc tria virum bonum movere debent, rogo te, mi Milhemī, ut quod à Domino Watveilano petii, idem tu facias, ut & mihi adsis in mea pecunia recuperanda, fine qua adversariis resistere non possum: & fama atque capite meo defendendo, sine quo vivere non possum: & in tuenda religione Ecclesiæ Christi, fine qua salus consistere ipsa non potest: idem etiam tu pro tua virtute & prudenter & autoritate & fortitudine pro me suscipias. Puto me petere, quod & quum est, à viro maximo in Republ. vestra. Credo etiam, tui officii esse, istud

Uuu u u